

OBILJEŽILI SMO DAN

KRUHA, VODA, HRVATSKOGA JEZIKA, MIRA, ZDRAVLJA...
JABUKA, SPORTA

Svjetski dan voda (World water day)

Glavna skupština UN-a 22. ožujka proglašava Danom voda. Prvi je put obilježen 1993. godine. UN njime želi podsjetiti na važnost zaštite vode te nedostatak vode za piće u mnogim zemljama svijeta.

Bez hrane čovjek može živjeti, no bez vode – ne može. Ona je temelj ljudskoga života, hrani nas i čuva, ali može nas ugroziti i osiromašiti.

Ovako su učenici 7. i 8. razreda naše škole obilježili Dan....

MEĐUNARODNI DAN MIRA

Posađeno drveće za mir i svježji gradski zrak...

Na današnji se dan, 21. rujna, obilježava Međunarodni dan mira, a u tijeku je obilježavanje i Europskoga tjedna kretanja. Oba datuma objedinjena su simboličnom sadnjom drveća na dječjem igralištu u Ulici dr. Ante Starčevića u blizini OŠ Siniše Glavaševića i u Vatikanskoj ulici nedaleko OŠ Mitnica.

Stabla u Ulici dr. A. Starčevića posadio je gradonačelnik Željko Sabo uz svesrdnu pomoć učenika i učitelja nižih razreda OŠ S. Glavaševića, dok je u Vatikanskoj ulici učenicima i učiteljima OŠ Mitnica u sadnji pomogla zamjenica gradonačelnika Danijela Stanković.

Sadnja drveća donosi nam svjež zrak i upotpunjuje gradske parkove.

8.

DANI HRVATSKOGA JEZIKA

U njemu je ključ naše tajne skrit
Slast je zborit i pisat njime
U njemu je naša čast i naše ime...“

Stihovi: Z.Tomičić, Slavonija

Još od 1991. godine (od 11. do 17. ožujka) slavimo Dane hrvatskoga jezika. Sabor je 1997. godine donio takvu odluku i ona je spomen na Deklaraciju o nazivu i položaju hrvatskoga jezika. Objavljena je u ožujku 1967. godine.

Podsjetimo se, Deklaracija je bila borba za samostalni hrvatski jezik, njegov razvitak bez ičije nadređenosti, dakle hrvatski jezik bez ikakvih drugih atributa ili dvosmislenosti.

Povodom toga, u našoj smo školi obilježili Dane prigodnim plakatima, razgovorom te prezentacijama koje daju cjelovit prikaz povijesnog razvoja jednog jezika od začetaka pa sve do njegove standardizacije.

DANI KRUHA...

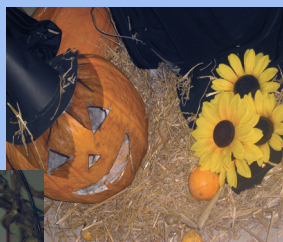
VJEROVALI...

DANI JABUKA...

IZRAĐIVALI SMO...

NOC VEŠTICA...

NAŠA MALA PRODAJNA IZLOŽBA

MAŠTALI...

SVJETSKI DAN ZDRAVLJA U DOMU ZA STARE I NEMOĆNE OSOBE

TKO PJEVA, ZLO NE MISLI

U povodu Svjetskog dana zdravlja, 07. travnja učenici nižih razreda naše škole posjetili su štićenike Doma za stare i nemoćne osobe u Vukovaru. Prigodnim poklonima, koje su učenici 2.a. razreda s puno ljubavi izradili za njih, i veselim programom uljepšali su i uveličali ovaj dan.

Voditeljica programa Ana Brekalo pozdravila je domaćine i istaknula zadovoljstvo zbog ponovnog susreta s njima. Na početku priredbe svi sudionici programa uputili su veseli i razigrani pozdrav uz pjesmu: „Došo, došo, Juro je“.

Iako se često doima kako djeca bezglavo jure svojim djetinjstvom, ne uočavajući dobrotu i žrtvu koju za njih čine odrasli, mnogi bi se mogli prevariti. Njihove znatiželjne oči uočavaju sve, ali to ponekad iz nekog neobjašnjivog inata ne žele priznati. Ovoga su puta jasno i glasno učenici Brigita Solaković, Darko Sablić, Aleksandra Mišljenović i Vinko Budimir pjesmicama „Hvaljen Isus moja stara bako“ i „Moja baka“, izrekli **zavjalu** svim bakama svijeta za

sve ono što dobrostivo čine svojim unucima i unukama. Poslovice kaže - Tko radi, taj i griješi.

Ponekad je i logično da onaj tko više radi, dosta i griješi. Kako se ponaša brzopleta i pomalo nespretna baka pjesmom „Moja baka“ pokazala je Petra Kordić, a potom smo od Josipe Rehak doznali „Zašto voli svoju baku“.

Tko pjeva, zlo ne misli! Tko uz pjesmu još i pleše, doista ne posjeduje ni zrno zloće. Mali folklorišti naše škole već šestu godinu njeguju dječje tradicijske igre i plesove kroz koje su i danas prikazali običaje naše ravne Slavonije. U katoličkoj je tradiciji pečenje kruha za Uskrs i bojanje pisanica. Kako se to čini saznali smo iz pjesmica „Kruh moje bake“ i „Pisanica“, koje su recitirale Karla Kufner i Claudia Čina, a Ana Brekalo nam je objasnila „Što je pjesma“.

Naravno, nismo zaboravili niti naše djedove. U pjesmicama su oni često u drugom planu, ali znamenita hrvatska književnica svome djedu posvetila je pjesmicu „Djedove obrve“, koju smo čuli u izvedbi Ane Brala i Anamarije Magoč, a zatim smo svi zajedno zapjevali pjesmu „Moj djed“.

Dolazi proljeće, priroda se budi, a s time i raspoloženje svih ljudi. U tom tonu smo i završili priredbu pjesmom „Grga Čvarak“ u izvedbi Andrije Bašana,

te pjesmom „Dom“, koju su s nama zapjevale bake i djedovi u publici.

Na samome kraju, u ime svih učenika i učitelja Osnovne škole Siniše Glavaševića, a posebice nazočnih izvođača, voditeljica Ana Brekalo poželjela je svima sretan i blagoslovljen Uskrs. Uslijedila je podjela darova svim korisnicima i djelatnicima Doma. Gospođa Željka Rajković, ravnateljica Doma, zahvalila se svim sudionicima na lijepom programu i darovima, a zatim su i djeca dobila poklončiće koje su za njih izradili domaćini. Nakon razmjene darova, male zakuske i fotografiranja, oprostili smo se od ljubaznih domaćina uz obećanje o ponovnom susretu. Posebno i iskreno zahvaljujemo našim roditeljima, bakama i djedovima u ostvarivanju ovog lijepog i humanog čina. Pomagali su nam u izradi poklona, odijevanju nošnji, snimanju i fotografiranju, prijevozu do Doma i natrag, a bili su i moralna potpora na priredbi.

Napisala: Maja Tanasić, 8.r.

POSJET AZILU U NEMETINU

MALI STANOVNICI AZILA DOČEKALI ZIMU S VESELJEM!!!!

Dana 27. studenoga 2009. u 11 sati učenici naše škole (predstavnici razreda) posjetili su Azil u Nemetinu. Krenuli su u pratnji učitelja razredne nastave Zvonka Kralja te nastavnice hrvatskoga jezika Ivane Skender – Oršolić.

Naime, i ove su se godine prikupljali dobrovoljni prilozi ljubitelja pasa. Pribavljeno je 1.860 kn, a novac je namijenjen kupnji hrane za najmlađe stanovnike Azila – štenad.

Prisjetimo se... Prošle smo godine dobili nagradu od 10.000 kn Nacionalne zaklade iz Zagreba, kojom je omogućena realizacija zamišljenoga projekta – izrada desetaka psećih kućica uz pomoć donacije građevinske tvrtke VUKOVIĆ COMPANY te vrijednih ruku učitelja, roditelja i djece. Mali stanovnici Azila dočekali su zimu s veseljem u svojim novim nastambama.

Nadamo se kako će se s ovakvim i sličnim akcijama nastaviti, a osobito nas raduje spoznaja kako mnoga djeca u ovo predblagdansko vrijeme imaju sluha za napuštene i ostavljene.

Napisala: Jelena Davidović, 8.r.

MALI LJUBITELJI PASA

NAJVJERNIJI PRIJATELJ

VOLJA I TRUD SU SVE ŠTO NAM TREBA

SRETNI I ZADOVOLJNI

VELIKAN HRVATSKOG GLUMIŠTA I U NAŠOJ ŠKOLI

RECI -NE DROGAMA!

Našu je školu 11. veljače 2009. godine posjetio znameniti hrvatski glumac Ivo Gregurević, koji već 6 godina posjećuje osnovne škole diljem Hrvatske kako bi učenike upozorio na opasnost opojnih sredstava.

Kako bismo bolje shvatili razlog njegova projekta, gospodin Gregurević nas je upoznao s pričom o svome prijatelju Stanku. Naime, priča seže u glumčevu petnaestu godinu. Gospodin Ivo imao je mnogo prijatelja koji su tijekom ljeta dolazili k njemu u Orašje. No, jedne godine Stanko nije bio među njima. Saznavši da je njegov prijatelj upao u probleme, Ivo ga odlazi posjetiti u Zagreb. Početni je razgovor bio vrlo mučan, jer Stanko nije shvaćao težinu svoga problema pa je, želeći se „otarasiti“ Ive, predložio: „Ako probaš LSD i ne postaneš ovisan, i ja ću prestati s time.“

„Bilo je grozno, doživio sam brojne halucinacije. Čas mi je bilo hladno, a već sljedećega osjećao sam strašnu vrućinu. Zaspao sam i spavao cijelih 16 sati. No, održao sam obećanje, kao i moj prijatelj Stanko. Niti jedan od nas dvojice nikada više nije probao ništa slično, a ljeta u mom Orašju opet su bila za pamćenje.“

Nakon te priče zavlada je mukla tišina jer je priča na zoran način pokazala što nam se može dogoditi ako ne budemo oprezni. No, ubrzo je prevladala buka jer se svatko od učenika želio fotografirati s gospodinom Ivom ili dobiti autogram tog velikana hrvatskog glumišta.

Napisala: Sara Turkalj, 8.r.

FESTIVAL FILMA U VUKOVARU

MAŠKARE

U 2. RAZREDU

Život je film, a mi glumci koji igramo glavne uloge u njemu...

Prikazivanje njemačkog kratkometražnog filma- Suzuki otvorilo je ovogodišnji Vukovar film-festival koji je trajao od 26. do 30. kolovoza. Uz brojne filmove, ljubiteljima filma bio je osiguran i niz popratnih sadržaja, kao što su: izložbe slika, dunavske scenarističke radionice te izlet na vukovarsku adu. Stručni žiri proglasio je rumunjski igrani film najboljim filmom 3. vukovarskog festivala. Tijekom ovogodišnjeg Vukovar film-festa gledatelji su imali prilike pogledati 40 filmova na brodu na Dunavu te u Ružičkinoj kući.

Vukovar film-fest može se pohvaliti činjenicom kako u svakom smislu raste iz godine u godinu, ali i da je kvaliteta filmova sve bolja, a posjet sve veći. Uz sve to, vukovarski festival jedini je koji se održava na rijeci, što gledanju filmova u večernjim satima daje posebnu draž.

Uz festival je i grad živnuo u večernjim satima, a o interesu Vukovaraca za projekcije govori i činjenica da se svake večeri tražila karta više.

Napisala: Maja Tanasić, 8.r.

Iako je zima, stabla su ogoljela, priroda spava. U našoj školi i gradu je toga utorka, 24. veljače, bilo jako veselo. Pogađate: maškare, maškare...

Učenci trećih i četvrtih razreda maskirani su se uputili u Vukovar i sudjelovali u velikoj dječjoj povorci svih škola i vrtića u gradu. Učenci 1.a i 2.a razreda dogovorili su se sa svojim učiteljicama i organizirali veseli nastavni dan pod maskama. U školskoj dvorani održan je zanimljiv sat tjelesne i zdravstvene kulture pod maskama i igre spretnosti pomoću pomagala, a u učionicama maskirana matematika, odabir najuspjelije i najmaštovitije maske, ples oko stolica te prenošenje jaja u žlici. Bilo je tu princeva, princeza, strašila, inspektora, tajnih agenata, kostura, likova iz crtanih i igranih filmova. Svaka je maska bila posebna, svi su se potrudili i bili vedri, veseli i razdragani, a uz to dobili i zaslužene nagrade.

Na kraju smo održali bal pod maskama, počastili se bonbonima i zadovoljni završili jedan neobičan nastavni radni dan.

Napisala: Maja Kosić, 5.r.

POSJET HRVATSKOM NARODNOM KAZALIŠTU U OSIJEKU....

S EROM U BUDUĆNOST

U sklopu nastave glazbene kulture 2.lipnja 2009. godine učenici VII.a i VIII.a posjetili su Hrvatsko narodno kazalište u Osijeku, zajedno s učenicima Osnovne škole Nikole Andrića iz Vukovara. Gledali smo Gotovčevu operu „Ero s onoga svijeta“. To je komična opera u tri čina koja govori o mladiću Mići koji kreće u potragu za ženom. Ona bi ga trebala voljeti zbog njega samoga, a ne zbog njegovog bogatstva. Udvara se djevojci Đuli i priča nevjerojatnu priču kako je došao „s onoga svijeta“. Ero nailazi na različite prepreke, zlu maćehu Domu i Đulinog oca gazdu Marku. Domi na prevaru uzme novce, a gazdi Marku konja. Pomaže mu mlinar Sima i na kraju Ero, odnosno Mićo, uspijeva u svome naumu - dobiva voljenu djevojku, pomiri se sa svima te povede radosno kolo.

I mi smo nakon opere radosno krenuli prema Mc Donaldsu, što smo jedva dočekali. Nakon objeda, zajedno s našim nastavnicama krenuli smo natrag u Vukovar. Bilo je to naše posljednje zajedničko putovanje u osnovnoj školi. I kao što je Mićo, alias Ero, radosno poveo kolo, tako i mi krećemo u srednju školu.

Napisala: Anja Pečkovski, 8.r.

ODRŽANA 11. MANIFESTACIJA GRADA VUKOVARA CVJETNI KORZO POD NAZIVOM MLADOST I RADOST VUKOVARA

TISUĆU DJECE, TISUĆU CVJETOVA

U organizaciji Društva „Naša djeca“, u utorak 05.svibnja 2009.godine, održana je 11. po redu manifestacija Cvjetni korzo - Mladost i radost Vukovara. Cvjetna povorka od tisuću djece, polaznika dječjih vrtića i učenika nižih razreda vukovarskih osnovnih škola, slila se kao šarena rijeka cvjetnih aranžmana kroz središte grada.

Djecu ukrašenu cvjetnim dekoracijama zabavljale su plesne skupine Osnovne škole Siniše Glavaševića, Osnovne škole Dragutina Tadijanovića, Osnovne škole Nikole Andrića te članovi Dječjeg kazališta Hrvatskog doma Vukovar. Nakon veselog programa cvjetne skupine kratko su na pozornici predstavile svoje kreacije, koje su izrađivali u vrtićima i svojim školama, a pomagali su im roditelji, odgojitelji i učitelji. Kao i proteklih deset godina ovogodišnja tema je bilo cvijeće i cvjetni motivi. Cilj je biti što kreativniji, veseliji i maštovitiji. Tako su nam se predstavile proljetnice, cvjetne livade, tratinčice, sunčokreti, maslačci, margarete, gljive, leptiri, bubamare, cvjetne vile i vilenjaci, te lopoči s Vuke. Našu školu predstavilo je 93 učenika prvih i drugih razreda svojim kreacijama proljetnica na šarenim cvjetnim livadama.

Napisao.: Miloš Bobić, 8.r.

MALA ŠKOLA MANEKENA

ONE NISU SAMO LIJEPE...ONE POZNAJU MODU KROZ POVIJEST, UČE I PROVODE ZDRAV ŽIVOT, ZNAJU BITI PRISTOJNE U SVAKOJ ŽIVOTNOJ SITUACIJI...

Dva puta tjedno našim hodnicima odzvanja zvonki i glasni smijeh malih manekenki.

Okupljena je "ekipa" djevojčica od 2. do 5.r. koje vrijedno uvježbavaju koreografiju čije će pokrete izvesti u obliku revije na kraju školske godine.

Biti manekenka ne znači samo hodati ravno uzdignuta nosa, nositi lijepu odjeću i smješkat se. Barem nisu takve manekenke naše škole koje ćete imati prigodu uskoro upoznati....

Ove manekenke poznaju modu kroz povijest. One uče i provode zdrav život, znaju biti pristojne u svakoj životnoj situaciji...

Manekenke naše škole ne uvježbavaju samo koreografiju, one su postale prave prijateljice koje si uzajamno pomažu i razumiju. One znaju kako urediti svoje frizure, nositi određeni odjevni predmet.. Kako hodaju i pravilno drže svoja tijela pokazale su najpoznatijem osječkom manekenu Mariu Jakopcu, koji je bio oduševljen jednostavnim dječjim nastupom. Mario je odgovorio na sva njihova pitanja, potpisao autograme te udijelio pokoji savjet vrijedan svakoj djevojčici koja drži do sebe.

Zajednička slika s Mariom dočeka je s veseljem. Ako vas zanima kako izgleda manekenski tečaj, pitajte bilo koju mladu manekenku:

BOJANU VIŠEKRUNU, ANJU TEOFILOVIĆ, ANJU KONJEVIĆ, MATEJU STOJANOVIĆ, DOROTU NASTIĆ, DRAGANU ERIĆ, PETRU KOVAČEVIĆ, JOVANU LIČINU, DANIJELU VIDIĆ, MIRELU OKOLIĆ, ADRIANU RADIĆ, ALEKSANDRU LAKOBRIJU, NIKOLINU BRADARIĆ, JELENU RADOVAŃEV, TINU CRNOGORAC, KATJU MILJKOVIĆ, DOROTU KRNJIĆ, SARU PEJAKOVIĆ, SRĐANU PREKODRAVAC.

PRAVE MALE MANEKENKE

A ako se želite pridružiti ovoj veseloj družini, javite se našim voditeljicama nastavnicama Ivani i Maji!

Očekujemo vas!!!!

Napisala: Jelena Radovančev, 5.r.

UREĐIVANJE NAŠIH VODITELJICA...

PRVI AUTOGRAMI I

NAJSLAĐE USNE ...

PRIPREME ZA REVIJU

NIJE SRAMOTA PASTI!! SRAMOTA JE NE DIĆI SE KAD PADNEŠ!!!!!!

DRUŽENJE u Udruzi za borbu protiv ovisnosti
NeOvisnost!!!!

Udruga za borbu protiv ovisnosti NE – OVISNOST provodi projekt „Akcija je prevencija“ koji za primarni cilj ima osposobljavanje mladih za samostalno osmišljavanje slobodnog vremena kao načina prevencije rizičnih ponašanja.

Našim je učenicima ponuđeno sudjelovanje u projektu.

Program se proveo 30. rujna i 1. listopada 2009. Sudjelovale su dvije skupine učenika obiju smjena u pratnji razrednika. Koordinatorica projekta bila je nast. Ivanu Skender.

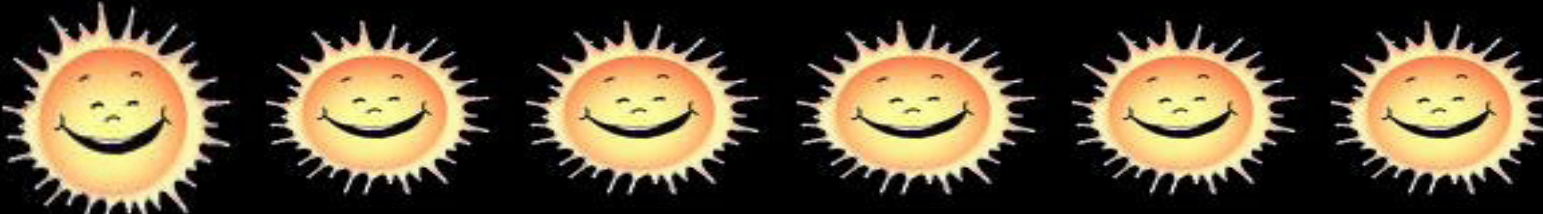
U nastavku projekta Udruga nam je ponudila i odlazak u Sloboštinu kod Požege u Ekocentar Mavrović, gdje je bila održana edukacija na temu- Kako živjeti u skladu s prirodom Edukacijski je program vodio Željko Mavrović, ravnatelj Ekocentra, a predviđen je za 50 učenika.

Učenicima se pripremljeni program svidio i uspješno je proveden.

Napisala: Nataša Katanić, 8.r.

TUNELOM PREMA SUNCU

Dana 30. rujna i 1. listopada 2009. učenici 8.razreda naše škole s razrednicama i voditeljicom nast. Ivanom Skender – Oršolić posjetili su Centar za borbu protiv ovisnosti NEOVISNOST u Vrbici, u blizini Vinkovaca.

Prije samoga polaska učenici su bili vidno uzbuđeni, jer su s nestrpljenjem iščekivali susret s ljudima koji su, nakon puno, puno padanja, ponovo ugledali sunce.

U blizini Starih Mikanovaca, velikog i lijepog hrvatskog sela, smještena je Udruga koja vjerno i s ponosom čuva svoje štice.

Na vratima nas je dočekaio predsjednik gosp. Tomislav Mišetić sa suradnicima: psihologinjom, socijalnom radnicom, voditeljima radionica i dvojicom divnih mladića – Tomislavom i Goranom. Nakon nekoliko srdačnih riječi dobrodošlice uputili su nas u topli dom te pokazali sve dijelove Centra: knjižnicu, spavaonice, radne sobe, kuhinju, trpezariju i prekrasan vrt kojega uređuju samostalno i s puno ljubavi. Sve što smo vidjeli, a nalazi se unutar i van Kuće, napravili su svojim vrijednim rukama.

U prvome dijelu edukacije odgledali smo u knjižnici- lijepo uređenom radnom prostoru, prezentaciju te saznali mnogo toga o Udruzi, početcima i osnivaču. Uslijedilo je predstavljanje dvojice štice koji su iskreno i otvoreno iznijeli svoju ispovijest te ju podijelili sa svima nama.

Muk je zavladao cijelim prostorom. U sobu se unio mir, ali i nemir. Tuga i suze izmiješali su se s osjećajima oduševljenja, ponosa i divljenja. Imali smo priliku pitati sve što nas zanima, tišti ili rastužuje. Pokazali smo poštovanje prema ovim mladim ljudima koji su nakon teškog i trnovitog puta opet ugledali svjetlo i radovali se životu.

Nakon mukle tišine i bezbroj pitanja uslijedio je odmor s izmjenom dojmova.

Napokon - radionice! Najveseliji dio dana... Zaboravili smo na mračne životne putove i tek naziranje svjetala na kraju tunela... Ovo je bilo jedno naše iskreno i dječje svjetlo: smijeh, mnoštvo ideja i boja. To je naš život i naša svakodnevica. Nekada je trebao biti i sastavni dio njihova života, no korak je bio brži i nestrpljiviji, radoznaliji i „odrasliji“. Bio je to korak u smrt.

Izradili smo desetke božićnih čestitki uz pomoć prekrasnih voditeljica. Naučile su nas mnogočemu, iako smo puno i sami znali - radionice su sastavni dio našeg školskog života. Oslikavali smo staklenke i pravili voštane svijeće.

Zvonjava središnjeg zvona i poziv na ručak... Pomalo smo već i ogladnjeli... Nakon izvršnoga pučkog ručka sastali smo se još jednom u knjižnici kako bismo proglasili najbolje osmišljene radove.

Bližio se kraj današnjega dana, što nas je žalostilo. Rado smo se družili s ovim divnim ljudima koji su iskreno i bez ustručavanja davali dio sebe.

Pokret! Pozdravili smo domaćine, zahvalili na svemu i krenuli put Vukovara. Iskreno se nadamo novom druženju na istome mjestu u dogledno vrijeme. Želimo snimiti tv-emisiju, pokloniti ju školi, Centru, ali i svakom mladom čovjeku koji traži sebe.

Napisala : Jelelena Davidović, 8.r.

PREDBLAGDANSKO OZRAČJE U NAŠOJ ŠKOLI

NAJLJEPŠE BOŽIČNE PRIČE I ŽELJE UČENIKA NAŠE ŠKOLE

Draži, Djede Božićnjače,

bliži se najradosniji kršćanski blagdan. Većina djece očekuje poklone: slatkiše, igrice, odjeću, neki čak i novce... Rijetki shvaćaju važnost mira i ljubavi, probleme siromašnih. Meni se to čini pomalo glupo jer mi, obični ljudi, ne možemo mnogo toga promijeniti, ali trebamo shvatiti kako je važno za blagdane biti sa svojom obitelji. Nema većeg poklona nego slaviti s onima koje najviše voliš.

Dakle, želim: prekrasno božićno jutro, darivati voljene, primiti poklone, osjetiti bezbrižnost odraslih, vidjeti bijeli snijeg kroz prozor.

Tvoj LUKA FRANČIĆ

Draži, dječice!

Nisam ti donio poklone, jer patuljci u Finskoj dobivaju otkaze zbog krize. Nemoj se rastužiti, ionako u životu pokloni nisu bitni. Ova ti je godina bila blagoslovljena pravim darovima: majka ti je ozdravila, tata je dobio posao, djed mirovinu, a baka uskoro stiže u posjet.

No, bio si jako dobar pa ti iduće godine poklanjam bracu. Ma, bio si odličan pa ti šaljem i seku!

Sretan Božić želi ti

Djed Božićnjak

Nikolina, Nebojša, Dalibor, Miloš, Jelena (6. razred)

Najljepša božićna priča

Duboko u borovoj šumi, nalazila se jedna malo i usamljeno drveće. Svake godine prije Božića većina ljudi pošla bi tražiti svoje božićno drveće u šumu, ali uvijek bi zaobišli baš to drvo. Ona je mislila kako ju nitko ne želi u svome toplom domu i da je ružna.

Jedne godine na Badnjak, tri vjeverice, dva zeca i jedno janje dugo su gledali tužno drveće. Vjeverica Dora upitala je drveće: „Što ti je? Zašto si tako tužna?“ Ono odgovori: „Nitko me ne želi ukra- siti za Božić kako bih bila lijepa!“ Životinje su se zamišljeno pogledavale i odlučile joj pomoći. Nekoliko minuta poslije, sve životinje su donijele božićne ukrase od kuće. Zec Dinko ushićeno reče: „Imamo veliko iznenađenje za tebe!“ Janje Benko je donijelo zlatni lanac i svjetlucavu zvijezdu, vjeverice kuglice, a zečevi umjetne svjećice i velike jaslice za njezino podnožje. Vjeverica Lara reče: „Zatvori oči! Drži ih zatvorene 20 minuta!“ Kako je vrijeme prolazilo, životinje su brzo okitile drvo. Bilo je prelijepo. Imalo je lijepe žute lampice, velike sjajne kuglice i anđelčice. Našla se tu i pokoja mašina. Zec Borna uzbudljivo i sretno reče: „Preljepo si drveće, baš kao iz snova!“ Ostali su potvrdno kimali glavom.

Svi su bili jako sretni i sutradan, za Božić, pjevali božićne pjesme, veselo skakutali i divili se njegovoj ljepoti. Dogovorili su se kako će ga od sada na svaki Badnjak okтити i svaki Božić provesti zajedno!

LANA IVIĆ, 6.r.

BOŽIĆNA PRIREDBA

Sveti Nikola u Vukovaru

GOTOVO JE, JUPIII!!!

VESELJU NIJE BILO KRAJA

SVETI NIKOLA U NAŠEM GRADU

Oko 3000 djece i njihovih roditelja dočekalo je u središtu Vukovara SVETOG NIKOLU i njegove pomoćnike koji su najmlađima podijelili oko 4000 čokoladica i mandarina. Svečana povorka krenula je ispred Pastoralnog centra predvođena SVETIM NIKOLOM i paterom Ivicom Jagodićem, koji su s mosta na rijeci Vuki bacili vijenac u spomen na sve mališane stradale u Domovinskom ratu. Prigodan zabavni program za okupljene na Trgu pripremili su Vukovarski golubići te učenici nižih razreda Osnovne škole Siniše Glavaševića.

Našu je školu posjetio SVETI NIKOLA u pratnji Krampus, koji je svojom pojavom i lancima poneke i uplašio. Razgovarali su s učencima, dijelili savjete i slatkiše, a oni su im zazuzvrat recitali i pjevali prigodne pjesmice.

Napisao: Miloš Bobić, 8.r.

POSJET EKOCENTRU MAVROVIĆ

U SRCU SLAVONIJE SA ŽELJKOM

Dana 23.listopada 2009. učenici naše škole posjetili su Ekoimanje u Slobostini, 20 km od Požege.

Iako je putovanje do odredišta trajalo dva i pol sata, ono nije umanjilo želju. S nestrpljenjem su iščekivali prostrano poljoprivredno gospodarstvo stvoreno prema viziji Željka Mavrovića, velikana hrvatskog i europskog boksa, sportaša koji je želio promijeniti svijet.

Imanje je s radom započelo još 2000.godine.. Danas raspolaže sa skoro 400ha, uglavnom, ratarskih površina. Ekocentar Mavrović bavi se nizom djelatnosti među kojima se, osim poljoprivrede, ističe i pekarstvo. Zahvaljujući visokoj tehnologiji, školovanom radnom kadru i dobro opremljenom Centru, proizvodi se stvaraju na prirodan i zdrav način. Djelatnici Centra isključuju bilo kakvo zagađivanje okoliša jer je ekologija sastavni dio njihova rada. Učenici su oduševljeni svim djelatnicima Centra, gospodinom Tomislavom Mišetićem –predsjednikom udruge Neovisnost, a najviše domaćinima -Željkom i njegovom suprugom.

Pokušaj stvaranja jednog ljepšeg ,boljeg i uravnoteženijeg svijeta utemeljenoga na ekološkim standardima je uspio. Željko, svaka čast!

U Slobostinu smo krenuli u 7 sati i 30 minuta, a na odredište stigli u 10 i 30. Domaćini su nas dočekali raširenih ruku i velika srca. Uz kratko upoznavanje i predstavljanje družili smo se na lijepo uređenom

POSTALI SMO PRAVI MALI EKO-GENIJALCI!

EKO-TRŽNICA SAMO ZA NAS!

DRUŽENJE, ZABAVA I SMIJEH

otvorenom prostoru s drvenim klupama, ispijajući domaći čaj te kušajući ukusne pogačice. Na starim smo panjevima, zajedno sa svojim nastavnicama Ivanom i Ankicom, pokušavali sjekirom sasjeći bundeve. Zabavljali smo se nekoliko minuta vadeći sjemenke koje će se naknadno sušiti za potrebe domaćina. Nakon pregledavanja cjelokupnog seoskog domaćinstva, uputili smo se u najveću prostoriju Centra u kojoj smo slušali predavanje Željka Mavrovića o poljoprivredi i osnovnim principima ekologije te sportu. Postavljali smo pitanja, gledali izvrsno pripremljene eko-prezentacije, igrali se i napokon-dobili nagrade za najuspješnije natjecateljske rezultate. Najveću bundevu dobila je najbolja ekipa. Nakon male stanke-zdrav domaći ručak i ukusni kolačići...

U 14 sati i 30 minuta krenuli smo laganim koracima prema komposištu, poslušali kratko predavanje te se vratili natrag u Centar.

Najljepši, i dugo očekivani dio dana, bilo je vrijeme kada nam je Željko sa zadovoljstvom dijelio autograme.

Ponosni, izmjenjujući dojmove, krenuli smo u 16 sati put Vukovara.

Bilo je ovo još jedno ovogodišnje druženje nagrađenih koje nikada nećemo zaboraviti.

Napisala: Jelena Davidović, 8.r.

PREKRASNO SEOSKO IMANJE

UGODNO I KORISNO-PREDAVANJE O SPORTU I POLJOPRIVREDI

OBILAZAK KOMPOSIŠTA

ZASLUŽENA POBJEDA ANĐELA

LITERARNI KUTAK

HLADNA JESEN

MALI ZEČIĆ TUGUJE

I NA BRIJEGU SAMUJE.

SNAŽAN VJETAR

LOMI GRANE

NEĆE MALO DA PRESTANE.

KIŠA SITNA PADA SAD

CIJELA ŠUMA PADE U JAD.

SAV JE ŠAREN ŠUMSKI POD.

JESEN STIGLA ZA SAV ROD.

FILIP VOLAREVIĆ, 4.R.

KIŠNI DAN

PADA KIŠA. GLISTA SE IZVLAČI

ISPOD LISTA. SVE JE MOKRO

I BLATNO. LJUDI ŽURE POD

ŠARENIM KIŠOBRANIMA. SVI

SU TUŽNI I JEDVA ČEKAJU DA

PRESTANE PADATI KIŠA. KIŠA

JE NAPOJILA ŽEDNE NJIVE I

VRTOVE. TRAVA JE MOKRA I

ROSNA. DECA SU ŽALOSNA ŠTO

SE NE MOGU IGRATI NAPOLJU.

NIKO NE VOLI KIŠNI DAN JER JE

SVE MOKRO I BLATNO.

BOJANA VIŠEKRUNA, 3.R.

MOJA NEOBIČNA PUSTO-

LOVINA

JEDNOM SAM SEDELA NA KREVE-

TU I RAZMIŠLJALA O NEOBIČNOJ

PUSTOLOVINI. OBUKLA SAM

HALJINU I KRENULA. DUGO SAM

PUTOVALA, A NISAM ZNALA GDE

PUTUJEM, ALI SAM IPAK STIGLA

NA NEKO ČUDNO MESTO. OKO

MENE SU HODALE RAZNE

ŽIVOTINJE. JEDNA OD ŽIVOTINJA

JE BILA ŽIRAFI IVANA. IMALA

JE DUGI VRAT, A JAKO KRATKE

NOGE. UŠI SU JOJ BILE VELIKE, A

KOPITA BELA. SELA SAM NA

NJU I JAHALA JE, A IZA MENE SU

BILE ŽIVOTINJE KAO ŠTO SU:

ČUPAVI, MRŠAVI TIGAR, DEBELA

PTEČA, BELI KONJ I VELIKI DIVLJI

PAS. UŽIVALA SAM U PUTOVANJU

JER SAM UPOZNALA MNOGO

ŽIVOTINJA

OLGA RADULOVIĆ, 3.R.

ZELENI ZAVEŽLJAJ

MOJ ME ZAVEŽLJAJ PODSJEĆA

NA ZELENE LIVADE I PAŠNJAKE

PO KOJEM PASU KRAVE I

KONJLI. U NJEMU JE NEŠTO JAKO

BITNO! OTKRIT VAM NEĆU KAKO

NE BIH KVARILA SREĆU. ZELENI

ZAVEŽLJAJ PUTUJE SVUGDJE

U DALEKE ZEMLJE I OBLIŽNJE

ŠUME, PARKOVE I DRUGE

PLANETE. TAKAV ZAVEŽLJAJ

NIKOME NE PRIPADA. S NJIME

BIH PROPUTOVALA SVE ZEMLJE

SVIJETA.

NINA NIKOLOVSKA, 4.R.

MOJE JE SRCE VELIKO

MOJE SRCE JE VELIKO I

SVIMA MOŽE NEŠTO DAROVATI.

UMJESTO SKUPOCJENIH DAROVA,

DARUJEM TI NEŠTO VEĆE I

DRAGOCJENIJE. NEŠTO ŠTO SVI

ŽELE. DARUJEM TI SVU SVOJU

LJUBAV!

JOVANA OROZOVIĆ, 6.R.

SRETNO DIJETE

KAD BI SVI LJUDI BILI

ZDRAVI...

KAD BI SVA DJECA VOZILA

AUTOMOBILE...

KAD NE BI BILO ŠKOLE I

ZADAĆE...

KAD BI GRAD BIO ČIST I PUN

CVIJEĆA...

KAD NE BI BILO MRŽNJE

MEĐU LJUDIMA...

VJERUJTE, TADA BIH BIO

SRETNO DIJETE!

DAVID DEDIĆ, 3.R.

KIŠNI DAN

KADA SAM SE PROBUDILA,

UGLEDALA SAM NA PROZORU

KAPLJICE KIŠE. USTALA SAM I

OTVORILA PROZOR. OSEĆALA

SAM SE POTPUNO IZGUBLJENO.

OTKUD SADA KIŠA? OBUKLA SAM

SE I IZAŠLA VAN. NA VRATIMA

SAM OSETILA HLADNOĆU.

UOČILA SAM PROMENU. PO-

GLEDALA SAM PREMA DRVETU

NA KOJEMU SMRZNUTE PTICE

PEVUŠE JESENJU PESMU. SVUDA

OKO MENE BILE SU BARE. KIŠA JE

NEPRESTANO PADALA. ČULA SE

VIKA. VETAR JE DUBAO SVE JAČE

I JAČE. LIŠĆE JE PADALO NA SVE

STRANE. DRVEĆE JE BILO GOLO, A

NEBO TUMURNO. POČELO JE

SEVANJE, GRMLJAVINA, POČELA

JE OLUJA. KRENULA SAM KUĆI I

VIDELA LJUDE SA KIŠOBRANIMA.

UŠLA SAM U KUĆU, GLEDALA

KROZ PROZOR I PILA ČAJ.

NASTIĆ DOROTEA, 4.R.

BOŽIĆNI ZVUCI

MIR I VESELJE,

U SRCIMA NAŠIM

PUT DO SLOBODE

BESKRAJAN JE TRAG.

STOPA NASIH KORAKA

U BIJELOM SNIJEGU TRAG

OSTAVLJA.

RADOST I MOGUĆNOST

SVAKOM DJETETU TREBA.

NEMOJ PAMTITI LOŠE VRIJEME

JER JE TU BOŽIĆ,

DA SE SVI PROMJENE!

MATEA BIJELONJIĆ, 7.R.

JESEN

ŽUTA JE JESEN

KAO LIST ODNEŠEN.

NA STAZAMA LISTOVI,

DRVEĆE OFARBALI KISTOVI.

VREME TMURNO,

VETAR STIŽE,

ZIMA NAM JE SVE

BLIŽE, BLIŽE.

JAKO JE HLADNO,

IMA I KIŠE

NA KAPLJICAMA VODE TO PIŠE.

PROĆE JESEN,

DOĆE ZIMA,

A NAKON TOGA

DRUGA GODINA.

NIKOLINA ANTONIĆ, 5.R.

ZELENI ZAVEŽLJAJ

ZAVEŽLJAJ ME PODSJEĆA

NA LIVADU I MOKRU TRAVU.

ZELENI ZAVEŽLJAJ SADRŽI

LJEPOTU, SIGURNOST I

OSJEĆANJA PREMA NEKOME.

SA ZELENIM ZAVEŽLJAJEM OT-

PUTOVALA BIH NA JEDNU DIVNU

PLANINU, A NA NJEZINU VRHU

OSTALA BIH DO ZIME ZATO

ŠTO JE ZIMA BIJELA I POKRIVA

ZELENU BOJU.

MIRELA OKOLIĆ, 4.R.

MOJA MAŠTA ČINI SVAŠTA	PLAVOM, JA SAM KAPETAN S VELIKOM GLAVOM.	DOŠAO.. ŠTO MI SE DOGAĐA LJUDI? SVE TO MENE ČUDI. MISLIM DA ČOVJEK OD LJUBAVI MOŽE DA POLUDI.	CRN,CRNJI OD NAJCRNJE NOĆI.NOSIO JE BOJU MOJE HALJINE.IAKO JE BIO CRN,DUBOKO U NJEGOVOJ DUŠI NOSIO JE SREĆU,LJUBAV I NADU. OD TOG DOGAĐAJA SVAKU SAM NOĆ IZLAZILA U DVORIŠTE U NADI KAKO ĆU GA VIDJETI,ALI NISAM. GODINE SU PROLAZILE,A ON SE JOŠ NIJE POJAVIO. NA SVOJ 15.ROĐENDAN ZAŽELJELA SAM JOŠ JEDNOM VIDJETI TOG LEPTIRA.ZALASKOM SUNCA,PROŠETALA SAM DO PARKA,SJELA NA KLUPICU,ČEKALA I NADALA SE.ZVONA NA CRKVI OTKUCALA SU PONOĆ,A MENI SE NETKO PRIBIŽAVAO.DO MENE JE SJEO JEDAN DEČKO. POGLEDALA SAM GA U OČI I SHVATILA KAKO SMO SLIČNI.TADA MI JE PRIŠAO I LEPTIR. DA!ISTI ONAJ NOĆNI LEPTIR,CRNI LEPTIR KOJI NOSI SREĆU,LJUBAV I NADU.OSTATAK ŽIVOTA PROVELA SAM S ONIM TA- JANSTVENIM I POSEBNIM DEČKOM KOJI TAKOĐER NOSI PRIČU.TAJ NOĆNI LEPTIR ZASLUŽAN JE ZA MOJU PRVU LJUBAV I ZA OVU PRIČU.PRIČU KOJU STE UPRAVO ČULI. NATAŠA KATANIĆ I JOVANA TEŠIĆ,8.R.	REBNE GLUPOSTI. PRIJATELJI I JA ČESTO SE VIJAMO PO HOD- NIKU,SPUŠTAMO NIZ STEPENICE I TRČIMO. KADA SE POJAVI DEŽURNI UČITELJ MALO SE PRI- MIRIMO I ONDA OPET PO STAROM. ZNAM DA NIJE LJEPHO TO ŠTO RADIMO,ALI ŠTO MOŽEMO KAD SMO JOŠ UVIJEK DJECA! DARKO SABLIĆ, 3.R. HLADNOKRVNA ZIMA ODBJEGLE SU LASTE MJESEC SUNCE SKRIVA, DAN SVE KRAĆI BIVA LJUBAV JE PRESTALA RASTI. U MENI JE TAMA SRCE JE PRESTALO KUCATI, JER DUŠA JE OSTALA SAMA I OD ŽALOSTI POČELA PUCATI. NITKO VIŠE NIKOG ZA DOBRO NE PITA, BRAT SE NA BRATA LJUTI, SREĆA NIJE OVDJE,ONA UOKOLO SKITA I MOJE SRCE ŠUTI. SRCE MI VIŠE NE MOŽE TUĆI, VEĆ ĆE ONO JADNO OD ŽALOSTI PUĆI NEMANJA DRAKULIĆ, 7.R.
MNOGO MAŠTAM I MAŠTA ME ČESTO ODVEDE U SVIJET ČUDA. TAMO MOGU BITI ŠTO GOD POŽELIM.NAJDRAŽE MI JE BITI LIJEČNIK. KAO LIJEČNIK IMAM OSOBNU ORDINACIJU U KOJOJ DOLAZE SAMO MOJI VRŠNJACI.SVI IMAJU DIJAGNOZU ISTU,A LIJEK JE JEDNOSTA- VAN:JEDAN KOMADIĆ ČOKOLADE,KOLAČI OD MARMELADE,A USPUT I KOJE VOĆE.NE ZNAM DOLAZE LI PACIJENTI K MENI RADI LIJEKA ILI BOLESTI.KADA SE IZ SNA TRGNEM, VRATIM SE U STVARNOST I POMISLIM,MOŽDA STVARNO LIJEČNIK BUDEM.	DECI PRIČAM O BAJCI SVAŠTA, U MOJOJ GLAVI MAŠTA ČINI SVAŠTA. ADRIJANA MILNOVIĆ, 5.R. LJUBAV IMA JEDNA CURA FINA, IME JOJ JE VALENTINA. NJENE OČI SMEĐE BOJE, OSVOJIŠE SRCE MOJE. KOSA JOJ JE POPUT SVILE KO'U NEKE DOBRE VILE, DRAGA MI JE PA JE GLEDAM, I NIKOME JE DRUGOM NE DAM. ALI,JEDAN GLUPI PEĐA U NJU STALNO GLEDA, ŠTO JE GLEDA,U ŠTA ZURI DA LI DA GA NAUČIM KULTURI? PONJEVIĆ, SRĐAN 7..R	EJ ŠAŠAVA MOJA GLAVO, ZAR JOŠ NISI ODABRAO? AKO NE ŽELIŠ POLUD- JETI., MORAŠ JEDNU IZABRATI. ŽARKO RADOVANOVIĆ,8.R. NOĆNI LEPTIR MAMA MI JE UVIJEK GOVORILA KAKO SAM POSEBNA,KAKO SAM DJEVOJČICA S PRIČOM. NISAM SHVATILA ZAŠTO,SVE DO ONOG TRENUTKA KADA JE MOJA MAMA ZAUVIJEK SKLOPI- LA OČI I NAPUSTILA ME.JEDNE VEČERI,KADA JE MOJE SRCE BILO PREPUNO TUGE ZBOG NJEZINE SMRTI,SJELA SAM NA MEKU I ROSOM PROSUTU TRAVU U DVORIŠTU.SUZA MI JE KANULA NIZ OBRAZ,A ZA NJOM JOŠ JEDNA.U TOM TRENUTKU NA MOJU RUKU SLETIO JE LEPTIR. TADA SAM SE SJETILA MAJČNIH RIJEČI:"LJUBAV ĆE TI DONIJETI NETKO JEDNAKO POSEBAN KAO TI,NETKO TKO NOSI NAŠU PRIČU." U DUBINI DUŠE ZNALA SAM KAKO JE UPRAVO TAJ LEPTIR POSEBAN,KAKO JE ON LEPTIR KOJI NOSI PRIČU. ZNALA SAM DA ĆE MI DONIJETI LJUBAV JER JE POSEBAN,KAO I JA.BIO JE	CRN,CRNJI OD NAJCRNJE NOĆI.NOSIO JE BOJU MOJE HALJINE.IAKO JE BIO CRN,DUBOKO U NJEGOVOJ DUŠI NOSIO JE SREĆU,LJUBAV I NADU. OD TOG DOGAĐAJA SVAKU SAM NOĆ IZLAZILA U DVORIŠTE U NADI KAKO ĆU GA VIDJETI,ALI NISAM. GODINE SU PROLAZILE,A ON SE JOŠ NIJE POJAVIO. NA SVOJ 15.ROĐENDAN ZAŽELJELA SAM JOŠ JEDNOM VIDJETI TOG LEPTIRA.ZALASKOM SUNCA,PROŠETALA SAM DO PARKA,SJELA NA KLUPICU,ČEKALA I NADALA SE.ZVONA NA CRKVI OTKUCALA SU PONOĆ,A MENI SE NETKO PRIBIŽAVAO.DO MENE JE SJEO JEDAN DEČKO. POGLEDALA SAM GA U OČI I SHVATILA KAKO SMO SLIČNI.TADA MI JE PRIŠAO I LEPTIR. DA!ISTI ONAJ NOĆNI LEPTIR,CRNI LEPTIR KOJI NOSI SREĆU,LJUBAV I NADU.OSTATAK ŽIVOTA PROVELA SAM S ONIM TA- JANSTVENIM I POSEBNIM DEČKOM KOJI TAKOĐER NOSI PRIČU.TAJ NOĆNI LEPTIR ZASLUŽAN JE ZA MOJU PRVU LJUBAV I ZA OVU PRIČU.PRIČU KOJU STE UPRAVO ČULI. NATAŠA KATANIĆ I JOVANA TEŠIĆ,8.R.	REBNE GLUPOSTI. PRIJATELJI I JA ČESTO SE VIJAMO PO HOD- NIKU,SPUŠTAMO NIZ STEPENICE I TRČIMO. KADA SE POJAVI DEŽURNI UČITELJ MALO SE PRI- MIRIMO I ONDA OPET PO STAROM. ZNAM DA NIJE LJEPHO TO ŠTO RADIMO,ALI ŠTO MOŽEMO KAD SMO JOŠ UVIJEK DJECA! DARKO SABLIĆ, 3.R. HLADNOKRVNA ZIMA ODBJEGLE SU LASTE MJESEC SUNCE SKRIVA, DAN SVE KRAĆI BIVA LJUBAV JE PRESTALA RASTI. U MENI JE TAMA SRCE JE PRESTALO KUCATI, JER DUŠA JE OSTALA SAMA I OD ŽALOSTI POČELA PUCATI. NITKO VIŠE NIKOG ZA DOBRO NE PITA, BRAT SE NA BRATA LJUTI, SREĆA NIJE OVDJE,ONA UOKOLO SKITA I MOJE SRCE ŠUTI. SRCE MI VIŠE NE MOŽE TUĆI, VEĆ ĆE ONO JADNO OD ŽALOSTI PUĆI NEMANJA DRAKULIĆ, 7.R.
NENAD PEKIKOZIĆ 5.R.				
MOJA MAŠTA ČINI SVAŠTA	LJUBAVNE MUKE			
DOHVATITI MESEC DOHVATITI SUNCE DOHVATITI TREBA SRCE!	KAD IH SRETNEM U HODNIKU ŠKOLE,ONI MI SE SMIJEŠE I GLEDAJU ME KAO DA ME PUNO VOLE.			
U MALOM SVETU IMA SREĆE, UBRATI GA TREBA KAO CVEĆE.	SRCE MI ODMAH KUCA JAČE,A MOJA DUŠA KAO DA PLAČE,U GLAVI BURA PRAVA, A TIJELO MI PODRHATAVA..			
NA DRVEĆU RASTU GOLEMI SLATKIŠI, STANI ISPOD NJEGA JER ĆE DA KIŠI.	STANEM I TAKO STOJIM,NE ZNAM GDJE ĆU, KAO DA SE BOJIM.KUDA SAM KRENUO,KUDA SAM POŠAO,NE ZNAM IDEM LI KUĆI ILI SAM TEK U ŠKOLU			
RODA U KLJUNU NOSI NEŠTO NAPRAVIT ĆE SVOJE GNEZDO VEŠTO.				
BROD PLOVI NA MORU				
			ODMOR U ŠKOLI ODMORI U ŠKOLI SLUŽE NAM KAKO BISMO SE PRIPREMILI ZA SAT KOJI SLIJEDI, ALI UVIJEK SE NAĐE MALO VREME- NA I ZA NEKE NEPOT-	

NAŠ MALI MOZART!

OTVORENA VRATA ŠKOLE

DAVID BILIĆ U KATEGORIJI DRAMSKO-
SCENSKOG STVARALAŠTVA

SPORT, SPORT, SPORT!!!

Lidrano osnovnih škola održan je od 22. do 25. ožujka 2009. u Puli. To je smotra literarnog, dramsko-scenskog i novinarskog stvaralaštva. Članovi prosudbenih povjerenstava odabrali su učenike koji su pozvani na državnu smotru na kojoj su se okupili i predstavili najbolji iz cijele Hrvatske.

Učenik 4.r. naše škole David Bilić nastupao je u kategoriji dramsko - scenskog stvaralaštva, pojedinačnim scenskim nastupom - monologom Sanje Pilić «Poseban Božić».

Davidu je pripremila učiteljica Ljiljana Kojić. Bio je zapažen zbog svoje vedrine, otvorene komunikacije, iskrenog i neposrednog stava.

Razgovarao je s Enesom Kiševićem, pjesnikom i glumcem, koji je bio prijatelj sa Sinišom Glavaševićem. Mladen Kušec ga je prepoznao, jer David glumi u mjuziklu prema njegovom tekstu "Zašto gnjaviš malo dijete?". Napravio je kratki intervju s Davidom i učenicom Ivom Rašić iz Zagreba, koja se sprijateljila s Davidom. Ona je zaista bila najbolja od najboljih! Njihovo druženje, prijateljstvo i Davidov odnos prema Ivi, zadivili su i izmamili suze i osmjeh na licima ostalih sudionika. David je dokazao da je dječak s velikim srcem. Sklopio je mnoga prijateljstva. Svirao je klavir i okupljao oko sebe djecu koja vole glazbu i koja sviraju kao i on. Svirali su svi zajedno. Dobio je nadimak Mozart.

Napisala: Jovaana Tešić, 8.r.

Posljednjega nastavnog i radnoga dana 10. lipnja 2009. učenici 2.a. razreda iskoristili su kako bi se okušali u različitim sportskim natjecanjima. Dogovorili su koje će se ekipe boriti za medalje u ovim disciplinama: nogomet (djevojčice i dječaci), trčanje – 30 m, potezanje užeta, tko će prije na kotaljkama i spora vožnja biciklom.

Podjelom medalja završen je u vedrom i veselom raspoloženju posljednji dan ove školske godine.

NAPISAO: Aleksandar Uskoković, 8.

PRVI DO CILJA!